

157. Az Erdélyi Magyar Hírügynökség jelentése a Tőkés László temesvári lelkipásztor elleni újabb egyházi és rendőri intézkedésekről. Arad, 1989. szeptember 13.

Az aradi esperesi hivatalból kiszivárgott újabb értesülések szerint a Securitate nyomására Papp László nagyváradai püspök – Tőkés László elöljárója – augusztus 13.-ra magához rendelte a temesvári presbitériumot, azzal a szándékkal, hogy – megosztva őket – maga a presbitérium járuljon hozzá a lelkész eltávolításához. Minthogy ez nem sikerült a hatóságokat mindenben kiszolgáló püspöknek, augusztus 18.-ra magát Tőkés Lászlót rendelte fel Nagyváradra, a gyülekezet két másik tagjával – Unterweger Tibor főgondnokkal és Szalay Gusztáv gondnokkal egyetemben –, hogy immáron tőlük próbálja kizsarolni a lemondást. Eredménytelenül.

A megfélemlítések és fenyegetések egész sora követte e lépéseket, beleértve, hogy Papp László, kollégájával, Nagy Gyula kolozsvári püspökkel közösen körlevelet bocsájtott ki, megerősítvén a „lelkészi függetlenség” alapelveit – ezzel is bizonyítandó, hogy Tőkés a klérus belső rendjét úgymond veszélyezteti. Minthogy az erdélyi református papság és a gyülekezetek nem fogadták túlzott lelkesedéssel e levelet, és szemmel láthatóan egészen másképp vélekedtek Tőkés magatartásáról, a püspökök – jelek szerint – lemondtak annak további erőltetéséről.

Viszont a titkosrendőrség annál kevésbé fogadta el a körülmények ilyen alakulását. A lelkészt augusztus 30.-án berendelték a körzeti rendőrségre, ahol felhívták figyelmét, hogy temesvári tartózkodási engedélye október folyamán lejár, így legkésőbb októberben mindenképpen el kell hagynia a várost. Ha ezt nem teszi, kilakoltatják, kitoloncoltatják onnan.

Tőkés László, mint ismeretes, több esetben igen határozott hangnemben kritizálta a nemzetközi és a magyar nyomtatott sajtóban, valamint a televízióban és rádióban a román rezsim politikáját. Ezt követően szinte teljesen elszigetelték őt a külvilágtól; így külföldről telefonon gyakorlatilag ma már lehetetlen elérni. Fontosabb és jellemzőbb ugyanakkor, hogy a titkosrendőrség elsősorban egyházi elöljáróit igyekszik – nem kis sikerrel – megnyerni félreállításához.

Erdélyi Magyar Hírügynökség, 1989/86 sz. jelentés.